

[Mette Madsen.]

Jeg vil gerne lige bemærke, at med clearingcentraler havde jeg ikke tænkt på oprettelse af noget nyt overhovedet. Jeg havde bare tænkt, at man på amtsbasis en gang imellem på et af de kontorer, der er i forvejen, måske tog det op til vurdering, hvis man havde fået ønsker udefra om, at nogle ville flytte. Det er ikke noget, der skal oprettes ekstra. Det kunne måske klæres på 1 time hvert kvartal. Det er jo sådan, at en ældre person, der kommer på plejehjem, i første omgang er lykkelig for i det hele taget at få en plads, men så er det altså, at man, når man har vænnet sig til den nye tilværelse, måske gerne ville lidt nærmere hjem igen. Jeg tænker ikke så meget på at flytte langt ud i landet, hvor børnene bor, men bare på at komme dér, hvor man har boet hele sit liv. Det er jo tit sådan, at man skiller søgte-fæller, der har boet sammen i 50 år måske, og den, der bliver hjemme og ikke kommer på plejehjem, har meget store udgifter til transport, hvis de skal se hinanden bare en eller to gange om ugen. Jeg tænkte, om man ikke f. eks. efter 3 måneders forløb kunne sige til de nye beboere på plejehjem: hvis du gerne vil et andet sted hen, vil vi meget gerne se på det. Det kunne jo være, der var kommet en i mellemtiden, der gerne ville bytte.

Jeg har rejst spørgsmålet for at gøre kommuner og amter opmærksom på, at det ikke er nok at finde en plads i første omgang. Jeg ved godt, at problemet ligger i, at man ikke har plejehjem nok, men så må vi bruge de pladser, der er, sådan at de bliver til mest mulig glæde og gavn for de ældre mennesker, vi trods alt bygger dem til.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg tror at kunne sige, at i de tilfælde, hvor det drejer sig om at trække pensionisterne hjem til deres hjemegn, gør kommunerne i forvejen, hvad de kan for at skaffe disse pladser, især da hvis de bliver bedt om det, men på grund af for få pladser kan det jo ikke altid imødekommes.

Hvis der skal være tale om clearing, altså bytning, vil jeg stadig væk tro, at de nye visitationsudvalg vil være det bedste instrument til at løse de problemer, der kan lade sig løse.

Mette Madsen (V):

Jeg vil bare gerne spørge socialministeren, om han ikke kunne tænke sig, indtil bistandsloven træder i kraft, indtil vi får disse udvalg, at henstille til kommunerne eller Amtsrådsforeningen, at man allerede nu spurgte rundt om på plejehjemmene, om der var nogle, der gerne ville flyttes, og så fik dem byttet om. Gamle mennesker har somme tider ikke så forfærdelig mange år tilbage at leve sammen med dem, de holder af.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg skal gerne overveje, om vi kan få nogen fornøjelse af at foretage en henvendelse hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lembourn* (KF) til socialministeren:

„Vil ministeren undersøge mulighederne for, at „Fulton“-projektet kan videreføres?“ (Spm. nr. 117).

Skriftlig begrundelse.

Efter det materiale, der nu foreligger om „Fulton“-projektet, tyder alt på, at det har været en stor social og pædagogisk succes.

I perioden fra 1970 til 1974 har et halvt hundrede unge, henvist fra børneværnet, været om bord på skibet i i alt ca. 270 måneder. Sammenligner man omkostningerne herved med, hvad de samme unge ville have kostet samfundet i institutionsudgifter, når man frem til, at der for det offentlige er opnået en besparelse på ca. 3 mill. kr. over de fire år eller ca. 750.000 kr. pr. år.

Dette regnskab indeholder udelukkende, hvad et barn koster samfundet, når det befinder sig på institutionen. Der er altså ikke medregnet, hvad samfundet må betale, når børnene flygter fra institutionen, det efter-søgningsarbejde etc., der bliver følgen.